

În piața orașului se înalță o biserică mare. În turnul ei se află patru clopote. Trei sunt foarte, foarte vechi. Iar al patrulea, cel mai mic, este nou-nouț. A venit iarna, iar clopotele se pregătesc de Crăciun.

— Ia ascultăti, strigă clopotul cel mare, care este poleit cu aur.

Dong-dong-dong!

— Astă-i nimic, îi răspunde clopotul de argint:

Ding-dang, ding-dang, ding-dang!

— Ding-dong, ding-dong, ding-dong! cântă clopotul de aramă.

Acum nu mai lipsește decât clopotul cel mic.

— Cântă și tu! îl încurajează clopotele mai mari.

Vâj, vâj, vâjjj!

Clopotul cel mic se leagănă, dar nu scoate un sunet.

— Eu nu aud nimic, spune mirat clopotul de aur.

— Fiindcă nu sună deloc, îi explică clopotul de argint.

— O, Doamne! oftează clopotul de aramă.

— Vai de mine și de mine! spun cele trei clopote într-un glas.

Așa ceva nu s-a mai pomenit vreodată!

Apoi rămân tăcute.

